

آنالیز مقایسه‌ای بکارگیری تسهیلات غیرهمسطح عابرپیاده در معابر شهری

محمد احمدی بافنده، دکتری مدیریت حمل و نقل، سازمان نظارت و مدیریت بر تاکسیرانی شهر تهران

سید رامتین باقری، کارشناس ارشد راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه¹

بابک میربهاء، دانشجوی دکتری راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه²

شهاب حسن پور، کارشناس ارشد راه و ترابری، پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه³

¹ S.RamtinBagheri@Gmail.com

² bmirbaha@Gmail.com

³ Shahabhasanpour@Gmail.com

چکیده

هدف از ایجاد گذرگاه‌های عرضی هدایت پیاده‌ها از یک مسیر معین و آگاه ساختن رانندگان وسایل نقلیه از احتمال وجود عابرین پیاده در عرض مسیر می‌باشد. گذرگاه‌های غیرهمسطح تسهیلاتی هستند که به منظور جداسازی عمودی ترافیک پیاده و سواره‌ها احداث می‌گردد. گذرگاه‌های غیرهمسطح عابرپیاده به دو دسته روگذرها و زیرگذرها طبقه‌بندی می‌شوند. در طراحی گذرگاه‌های عرضی ضروری است معیارهای تاثیرگذار برای انتخاب نوع گذرگاه مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته تا مناسب‌ترین و راحت‌ترین گذرگاه برای عبور عابرین پیاده مشخص گردد. پارامترهای تاثیرگذار در انتخاب گذرگاه‌های عرضی عبارتند از هزینه احداث، هزینه تعمیر و نگهداری، امنیت و ایمنی عابرپیاده، ایجاد زیباسازی بصری، دسترسی آسان و... که باید در زمان احداث یک گذرگاه غیرهمسطح مورد تحلیل و ارزیابی قرار بگیرد. در این مقاله با توجه به اطلاعات بدست آمده از نظرسنجی انجام گرفته توسط پرسشنامه‌ای که در محدوده منطقه (1) شهرداری تهران تکمیل گردیده و در پیوست ارائه شده است، به بررسی عوامل موثر در انتخاب روگذرها و زیرگذرهای عابرپیاده پرداخته شده است و در زمینه بهبود در بکارگیری احداث زیرگذر عابرپیاده پیشنهاداتی ارائه گردیده است.

کلید واژه: روگذر، زیرگذر، نظرسنجی